

[Borghjerg.]

kan hævde, at alle Borgere bør betale en vis Skat til Staten, ogsaa direkte Skat, men den bør naturligvis være afpasset efter deres Skatteevne —, vil jeg alligevel mene, at i denne Forbindelse, hvor man letter en Millionær, en passiv Kapitalist, med omtrent 1 000 Kr., og hvor man letter de store Formuer, der er urentabelt anbragt i store Landejendomme, med mange Tusinde Kroner, skal vi, naar en saa vel-signelsesrig vederkvægende Regn falder paa de store Skatteydere, dog gerne stemme for, at saa de ganske smaa kan tjene 2—3—4—5 Kr.

Naar Flertallet i Betænkningen hævder, at dette Forslags Gennemførelse vil hjælpe Kommunerne, fordi der, naar Staten tager mindre i Formueskat, bliver mere at beskatte for Kommunen, vil det efter Ændringsforslagene gælde endnu mindre end efter det oprindelige Forslag for de store, socialt stærkt belastede Kommuner Vedkommende. Da Forslagets stor-agrariske Karakter fra første Behandling til nu er blevet yderligere skærpet, vil det betyde, at de rentabelt anbragte Formuer i Byerhvervene ingen eller kun ringe Aflastning faar, men det vil igen sige, at Bykommunerne, særlig Kommunerne med de store sociale Forpligtelser, med den store Arbejdsløshed o. s. v., ikke vil faa nogen Gavn af det, man her tilsigter, og som man fremhæver i Flertallets Indstilling. Det bliver særlig i de Landkommuner, hvor der findes store Formuer urentabelt anbragt i store Landejendomme, at der kan blive Tale om, at Kommunen kan faa lidt mere i Skat.

Som sagt, Venstre har ogsaa her vist sin ensidige agrariske Klassekarakter som altid, skjult eller aabenlyst. Det interessante ved Situationen er, at det konservative Folkparti følger Venstre paa dette Punkt. Siden første Behandling er der dog fremkommet advarende Udtalelser fra sagkyndig Side. Jeg gør opmærksom paa en Artikel i „Berlingske Tidende“ af Professor Jens Warming, som er Tilhænger af Formueskattens Lettelse netop med det Formaal at fremme Kapitaldannelsen. Han er meget betænkelig ved det Forslag, der den Gang forelaa, og vil altsaa være endnu mere betænkelig ved det, der nu foreslaas. Professor Jens Warming — som for Resten godt kunde tænke sig en forhøjet Arveafgift og der bruger Argumenter, der falder sammen med dem, jeg brugte ved Sagens første Behandling — er meget betænkelig ved, at man gaar den Vej, som

oprindeligt blev foreslaaet, og som nu yderligere understreges, og han skriver:

„Den anbefalede Hensyntagen til den Formue, som er under Dannelse, kommer ikke til sin Ret paa denne Maade. De Formuer, som Forslaget viser Venlighed, er snart gamle Formuer, hvoraf der neppe opsøres ret meget, men hvoraf der neppe heller forbruges ret meget, selv om Skatten er haard. Udvider man Lempelsen til Formuer under Dannelse, d. v. s. gør man den almindelig, da skaaner man dem, hvis Formue yngler, fordi de forstaar at udnytte den, og det er netop, hvad Nationen trænger til.“

Altsaa fra den Begrundelse, som var Ministerens oprindelige, at det gjaldt om at fremme Kapitaldannelsen, er man nu i Virkeligheden naaet til et Forslag, der kun i ganske ringe Grad, om overhovedet, vil fremme dette Formaal. Det er helt eller saa godt som forladt. Det, der nu er Tale om, er i Virkeligheden en Skattegave, en storstilet Førering til visse Formuer her i Landet og i første Linie til de store Formuer anbragte urentabelt i store Landejendomme. Konsekvent set var der naturligvis meget mere Mening i det Forslag, som ogsaa har foreligget for Udvalget, nemlig det af det ærede Medlem Hr. Holstein stillede. Vi er skarpe Modstandere deraf. Det har vist sig ved en nærmere Undersøgelse ifølge et Svar, vi har faaet fra Finansministeriet, at dette Forslag, der søger at gennemføre det svenske System her i Landet, bringer Formuerne en endnu langt større Skattelettelse, mere generelt, over hele Linien uden at skelne mellem de rentabelt og de urentabelt anbragte, mellem By- og Landformuer. Dette Forslag, som tilsigtede efter det ærede Medlems egen Beregning en Skattelettelse for Formuerne paa 20 Mill. Kr., nemlig en Nedsættelse fra 38 Mill. Kr. til 18 Mill. Kr., viser sig nu ifølge de Beregninger, vi har faaet foretaget, i Virkeligheden at ville give Formuerne en Skattelettelse paa 29 Mill. Kr. (*Holstein*: Saa meget desto bedre!). Saa meget desto bedre, siger det ærede Medlem. Ja, det er en konsekvent Betragtning ud fra et konsekvent gennemført Princip. Det kan ikke nægtes, og det er ogsaa netop det, jeg har fremhævet, skønt vi er de skarpeste Modstandere deraf. Konsekvens er der i det, der er Mening i Galskaben. Det ærede Medlem og hans Medforslagsstiller forlanger 40 Mill. Kr. i ny indirekte Skat paa den almindelige brede Befolkning, paa Kaffe, Chokolade, Te, Tobak,